

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ «ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ» ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Τοῦ κ. G. ROBERT SETSEL

Πρεσβευτοῦ τῶν Η. Π. Α. εἰς Εὐρωπαϊκοὺς Ὄργανισμοὺς

Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Σερβάν-Σρεμπέρ. «Ἡ Ἀμερικανικὴ Πρόκλησις», ἔχει κυκλοφορήσει τόσο ἐντάξει μεταξὺ τοῦ διεθνοῦς κοινοῦ, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται, ὅπως ἐκτεθοῦν τὰ κύρια σημεῖα αὐτοῦ τοῦ ἐξαιρετικῆς ἀπηχίσεως συγγράμματος. Ὅταν δὲ ὁμιλῇ κανεὶς διὰ τὴν ἄνευ προηγουμένου ἐπιτυχίαν τοῦ βιβλίου, εἶναι ὡς νὰ παραδέχεται τὸ βάθος τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς ἀνησυχίας τῶν Εὐρωπαίων διὰ μίαν πρόκλησιν, ἢ ὅποια, καίτοι ὀνομαζομένη «ἀμερικανική», ἀποτελεῖ εἰς τὴν πραγματικότητά θέμα ἀμίλλης, πηγάζον ἀπὸ τοὺς καιροὺς εἰς τοὺς ὁποίους ζῶμεν.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἔχουν πιθανῶς ἐνστερνισθῆ τὰς ἐπιπτώσεις τῆς τεχνολογίας μὲ μεγαλυτέραν παρὰ ἄλλοι λαοὶ προθυμίαν καί, διὰ λόγους ἀναγομένους εἰς τὴν ἰδικὴν τῶν ἀνάπτυξιν, εὐχαρίστως υἱοθέτησαν τὴν ἀρχὴν τῆς καθολικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ ἀμερικανικὴ οἰκονομία, λόγῳ ἴσως τῆς ἰδιομορφίας τῆς, ἐστάθη ἱκανὴ νὰ ἐγκλωπώθῃ εὐκολώτερον ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους τὰς εὐκαιρίας αὐτῆς τῆς ἐποχῆς.

Ὅμως, ὅλα αὐτὰ τὰ συστατικὰ τῆς «Ἀμερικανικῆς Πρόκλησεως» ἀποτελοῦν εἰς τὴν πραγματικότητά ἀνταπόκρισιν εἰς φαινόμενα τὰ ὅποια εἶναι κοινὰ δι' ὅλας τὰς προηγμένας κοινωνίας. Καὶ ἡ «ἀντεπίθεσις» τὴν ὅποیان συνιστᾷ διὰ τὴν Εὐρώπην ὁ κ. Σερβάν-Σρεμπέρ δὲν εἶναι, βεβαίως, ἄλλο τι παρὰ τὸ διάγραμμα μιᾶς Εὐρωπαϊκῆς ἀνταποκρίσεως εἰς μίαν ἐπιταγὴν, τὴν ὅποیان ἡ Ἀμερικὴ πραγματοποιεῖ κατὰ τὸν ἰδικόν της τρόπον, ἀλλ' ἢ ὅποια κατ' οὐσίαν δὲν εἶναι ἀποκλειστικῶς ἀμερικανική.

Εἶναι, ἐν τούτοις, πρόδηλον ὅτι θὰ ὑπῆρχον πολιτικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἐπιπτώσεις διὰ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας ἐὰν ἡ Εὐρώπη ἠκολούθει τὴν πορείαν, τὴν ὅποیان συνιστᾷ ὁ κ. Σερβάν-Σρεμπέρ, μερικαὶ δὲ ἀπὸ τὰς ἐπιπτώσεις αὐτὰς δὲν θὰ ἦσαν καθ' ὅλοκληρίαν εὐχάριστοι. Ἀκόμη

καί τώρα ύφίστανται οικονομικά προβλήματα μεταξύ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν καί τῶν Εὐρωπαϊκῶν κοινοτήτων ὡς, ἐπί παραδείγματι, εἰς τήν γεωργίαν, τὸ ἐμπόριον καί τήν κατάργησιν τῶν τελωνειακῶν φραγμῶν. Δέν ἔχομεν τήν ψευδαίσθησιν ὅτι τὰ οικονομικά αὐτά προβλήματα θά ἐλύοντο ὡς διὰ μαγείας, ἐάν ἡ Εὐρώπη ἐπρόκειτο νά ἀποτελέσῃ ἕνα δυναμικόν φιλελεύθερον περίγραμμα μὲ κοινούς θεσμούς.

Οὕτε ἀναμένομεν ἀπὸ μίαν Εὐρώπην μὲ κοινούς πολιτικούς θεσμούς νά βλέπῃ κατ' ἀνάγκην τὰ πολιτικά προβλήματα τοῦ κόσμου ὑπὸ τὸ ἴδιον μὲ ἡμᾶς πρῖσμα. Ἡ γεωγραφία, ἡ ἱστορία καί ριζικαί διαφοραί εἰς τήν στρατιωτικὴν ἰσχὺν εἰς τὰς εὐθύνas ἀμύνης θά ἀποκλείουν τοῦτο εἰς τὸ δυνάμενον νά προβλεφθῇ μέλλον.

Ἄλλὰ διατί θά πρέπει νά θεωρηθῇ μία δυτικοευρωπαϊκὴ ἐνότης, ὡς μία, πράγματι, «ἀντεπιθεσις»; Διατί νά μὴ ἀναδιαμορφώσωμεν μίαν ἀμερικανικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, ἡ ὁποία ἐπὶ μίαν 25ετίαν ὡς κεντρικὴν ἰδέαν τῆς ἔχει τὴν ὑποστήριξιν τῶν εὐρωπαϊκῶν τάσεων πρὸς ἔνωσιν;

Μία πρὸς τοῦτο δυσχέρεια ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ὀλόκληρος σειρὰ «ἐθνικῶν θέσεων» θά πρέπει ἐπίσης νά ὑποστῇ δραστηκὴν ἀλλαγὴν. Ἐπὶ παραδείγματι, ἐάν στόχος τῆς ἀμερικανικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν Εὐρώπην ἦτο ἡ προώθησις τῆς ἀμερικανικῆς ἡγεμονίας, «ἡ Ἀμερικανικὴ Πρόκλησις» θά ἔπρεπε, βεβαίως, νά θεωρηθῇ ὡς ὀλεθρία.

Ὁ κ. Ἄρθουρ Σλέσινγκερ, προλογίζων τὴν ἀγγλικὴν ἔκδοσιν τοῦ βιβλίου, λέγει ὅτι «ἐάν οἱ Εὐρωπαῖοι ἀνταποκριθοῦν πρὸς τὴν ἔκκλησιν αὐτὴν (τοῦ κ. Σερβάν-Σρεμπέρ) ἀκολουθοῦντες τὰς συστάσεις καθ' ὃ μέτρον ἀνέγνωσαν τὸ βιβλίον του, ἡ «Ἀμερικανικὴ Πρόκλησις» ἐνδέχεται νά συντελέσῃ εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἐνότητα, ὅπως περίπου καί ἡ «Λογικὴ» τοῦ Τόμας Παίην συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀμερικανικὴν ἀνεξαρτησίαν.

Ἀπὸ μίαν ἀμερικανικὴν κυβέρνησιν, κατὰ συνέπειαν, ἐμμένουσαν εἰς τὴν κυριάρχησιν τῆς Εὐρώπης, ἡ δημοσίευσίς τῆς «Ἀμερικανικῆς Προκλήσεως» θά ἐχαιρετίζετο μὲ τὸν αὐτὸν θερμόν... ἐνθουσιασμόν, μὲ τὸν ὁποῖον ὁ Γεώργιος ὁ Β' πρέπει νά ἀνέγνωσε τὴν ἐπαναστατικὴν πραγματείαν τοῦ Παίην.

Πραγματικά, εἶμαι εἰς θέσιν νά βεβαιώσω ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν ἐξακολουθεῖ νά ἐλπίζει ὅτι ἡ Εὐρώπη θά εἶναι ἱκανὴ νά ἐνωθῇ εἰς ὅλους τοὺς διανοητοὺς τομεῖς - οικονομικόν, πολιτικόν καί στρατιωτικόν.

Ἡ γνώμη τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ, ὡς τὴν κατοπτρίζουν τόσον τὸ Δημοκρατικόν ὅσον καί τὸ Ρεπουμπλικανικόν κόμμα, ἔβλεπε καί ἐξακολουθεῖ νά προσβλέπῃ μὲ εὐμένειαν πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἐνότητα. Δέν ἔχω λόγον νά ὑποθέσω ὅτι τοῦτο θά ἀλλάξῃ. Αἱ προτροπαί τῶν Εὐρωπαίων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι συνιστοῦν τὴν ἐνότητα τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν θά ἐξακολουθοῦν νά ἀκούωνται καί νά εἶναι εὐπρόσδεκτοι εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Αἱ Ἑνωμένα Πολιτεῖα ἀπορρίπτουν δι' ἑαυτὰς τὴν ἡγεμονίαν τῆς Δυ-

τικής Εύρώπης καθ' ὃ μέτρον θά ἀπέρριπτον τὰς ἀξιώσεις οἰαοδήποτε ἄλλης μεμονωμένης χώρας ὅπως ὀμιλῆ διὰ τὴν Εὐρώπην.

Ἡ ἐκ μέρους μου ἔκφρασις πίστεως ἐπὶ τὴν συνέπειαν μιᾶς πολιτικής, ἡ ὁποία φαίνεται ριζωμένη εἰς τὰς μυχίας σκέψεις τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ δὲν ἀποτελεῖ ἐγγύησιν ὅτι ἡ πολιτικὴ αὐτὴ δὲν θά ἀλλάξῃ. Ὑπάρχουν, εὐτυχῶς, ἄλλοι λόγοι ἐξηγουῦντες διατί ἡ ἀμερικανικὴ προσήλωσις πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἐνότητα θά παραμείνῃ ἢ κλείς τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς μας.

Πρῶτον, λόγοι οἰκονομικοί: Ὁ Πρόεδρος Τζόνσον ἐδήλωσεν εἰς τὸ Κογκρέσσον ὅτι « .. ἡ ἐμπορικὴ ἐμπειρία μας τῶν τελευταίων δέκα ἐτῶν.... ἐμφαίνει ὅτι στενωτέρα, περιφερειακὴ συνένωσις δύναται νὰ ἔχῃ εὐκταῖα ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου».

Ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι αἱ ἀμερικανικαὶ ἐξαγωγαὶ πρὸς τὴν εὐρωπαϊκὴν κοινότητα ἠϋξήθησαν κατὰ μέσον ὄρον κατὰ 8,5 τοῖς ἑκατὸν ἑτησίως μεταξὺ τοῦ 1958 καὶ 1966, ἐνῶ αἱ συνολικοὶ ἐξαγωγαὶ τῶν Η.Π.Α. παρουσίασαν μίαν μέσην ἑτησίαν ἀνοδὸν 6,8 τοῖς ἑκατόν.

Δεύτερον, λόγοι πολιτικοί: δὲν εἶναι ἀπλῶς χάριν εὐκολίας ἡ τάξεως τὸ ὅτι αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι θά προτίμωσαν νὰ ἤκουον μίαν διατύπωσιν τοῦ κοινοῦ εὐρωπαϊκοῦ συμφέροντος ἐρειδωμένην ἐπὶ μιᾶς συμφώνου εὐρωπαϊκῆς γνώμης περὶ τῶν παγκοσμίων ὑποθέσεων. Αἱ παγίδες τῶν «εἰδικῶν δεσμῶν» μετὰ διαφόρων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν μᾶς εἶναι γνωσταί.

Κατανοοῦμεν ἐπίσης τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ δυσανάλογος ἰσχύς μας δύναται καὶ μόνη αὕτη νὰ ἀποτελῆ δοκιμασίαν διὰ τὰς σχέσεις μας μετ' ἐκείνους μετ' οὓς ὁποίους συνδεόμεθα διὰ συμμαχίας. Ὅτι τοιαῦτα προβλήματα ὑφίστανται εἶναι ἀναντίρρητον καὶ ὅτι ἡμποροῦν νὰ διαβρώσουσιν τοὺς δεσμοὺς μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης εἶναι προφανές. Αἱ λύσεις εἰς τὰ προβλήματα αὐτὰ δὲν πρόκειται νὰ ἀνευρεθοῦν εἰς τὰ παραδοσιακὰ πλαίσια τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας καὶ τῶν μεταξὺ κρατῶν σχέσεων. Τὸ μόνον ἐμφανές ὑποκατάστατον ἔγκειται εἰς τὴν προβολὴν μιᾶς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς κοινότητος.

Τρίτον, λόγοι ἀσφαλείας: Ἡ Εὐρώπη ἐν τῷ συνόλω τῆς δὲν ἀσκεῖ ὀ,τιδὴποτε ὁμοιάζον πρὸς τὴν ἐπιρροὴν τὴν ὁποίαν δυνητικῶς θά ἡμποροῦσε νὰ ἔχῃ εἰς τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀμέσως συναρτωμένας μετ' ἡ ἀσφάλειαν τῆς ἠπείρου. Παράδειγμα ἡ Μέση Ἀνατολὴ Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἄμυναν αὐτῆς ταύτης τῆς Εὐρώπης, πόσον περισσότερα θά ἠδύναντο νὰ ἐπιτευχθοῦν μετ' μίαν συλλογικὴν προσπάθειαν διὰ τὸν μετριασμόν, ἐπὶ παραδειγματι, τῶν ὀλοῶν ἀπαγορευτικῶν δαπανῶν παραγωγῆς καὶ ἀποκτῆσεως συγχρόνων ὀπλων. Καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν τὰ ἀμερικανικὰ συμφέροντα ἐξυπηρετοῦνται καλύτερον μετ' μίαν ἰσχυράν καὶ ἠνωμένην Εὐρώπην. Τὸ δὲ παρελθόν, καὶ ἄλιν, οὐδεμίαν προσφέρει λύσιν.

Ὑπεστήριξα ἐν ἀρχῇ ὅτι ἡ πρόκλησις περὶ τῆς ὁποίας γράφει ὁ κ. Σεרבάν-Σρεμπέρ δὲν ἦτο εἰς τὴν πραγματικότητα ἀμερικανικὴ, ὅτι βασι-

κά ἦτο μία πρόκλησις, τὴν ὁποῖαν κάθε προηγμένη χώρα, περιλαμβανομένης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ὑποχρεοῦται νὰ ἀντιμετωπίσῃ.

Ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Ἀμερικὴ ἔχει περισσότερα δικαιώματα, ὅταν δὲν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐπιταγὴν πρὸς τὴν Εὐρώπην ὅπως ἀποτινάξῃ τὴν προσκόλλησιν εἰς τοὺς τύπους τοῦ παρελθόντος καὶ ὅπως ἀνεύρῃ τὸ μέλλον τῆς εἰς μίαν ἐνότητα μόνην ἱκανὴν νὰ τὴν ὁδηγήσῃ πρὸς τὸ μεγαλεῖον.

Ὁ κ. Σερβάν - Σρεμπέρ τὸ διετύπωσε πολὺ εὐστοχα : «Ἡμπορεῖ πραγματικὰ νὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ μόνον ποῦ θὰ εἶναι δυνατόν νὰ πράξωμεν θὰ εἶναι νὰ παριστάμεθα ἀδύναμοι θεαταὶ τῆς ἐξαφανίσεως τῆς Εὐρώπης ὡς κέντρου πολιτισμοῦ. Ὅμως ἡ ἡμέρα αὕτη δὲν ἔφθασε ἀκόμη καὶ ὑπάρχει ἀκόμη καιρὸς νὰ ἀντιδράσωμεν».

**“ ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ „
(BUSINESS ADMINISTRATION BULLETIN)**

**ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ & ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**

Ἔτος ἐκδόσεως 1962

Ἐκαστον τεύχος (περίπου 100 σελίδων) ἰσοδυναμεῖ πρὸς πλῆρες ἐκπαιδευτικὸν σεμινάριον καὶ περιέχει :

1) Ἄρθρα καὶ μελέτας :

Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων, Παραγωγῆς καὶ Διανομῆς Ἀγαθῶν, Ἀνθρωπίνων Σχέσεων, Κόστους, Στατιστικῆς κλπ.

2) Βιβλιογραφίαν :

Ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν κλάδων τῆς Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν βοηθητικῶν αὐτῆς ἐπιστημῶν.

3) Εἰδήσεις :

Σχόλια, εἰδήσεις, ἀνακοινώσεις καὶ νέα ἀπὸ τὴν διεθνή καὶ Ἑλληνικὴν κίνησιν τῆς Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος.

Γραφεῖα : Δραγατσανίου 6, Ἀθῆναι, 122,

Τηλ. 224.636, 226.806 καὶ 936.410